

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Pavel Zamfir în numele inculpatului Marcuța Gheorghe, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Marcuța Gheorghe Andrei, născut la 18 decembrie 1975, originar din r-nul Nisporeni, domiciliat în mun. Chișinău, str. N. Dimo 1/1, ap.31,

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.04.2015-23.11.2015;

Instanța de apel: 22.12.2015-25.04.2016;

Instanța de recurs: 05.07.2016-27.07.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015, Marcuța Gheorghe a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 9 (nouă) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de comercializarea mijloacelor de transport pe un termen de 4 (patru) ani.

S-a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de către Valeriu Moroșan, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța cu sentință, instanța de fond a stabilit că inculpatul, Marcuța Gheorghe, la sfîrșitul lunii aprilie 2012, avînd intenția de a dobîndi prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile altei persoane, sub pretextul vînzării automobilului de model „VW Touran” cu n/î K AR 747, a însușit de la Moroșan Valeriu Vladimir, automobilul de model „VW Touran” cu n/î K AR 747, a.f. 2004, la preț de 8500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 140 760 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 140 760 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată avocatul Victor Brînză în interesele inculpatului Marcuța Gheorghe, a declarat apel solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Marcuța Gheorghe să fie achitat din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de inculpat.

În motivarea apelului a invocat:

- sentința se bazează pe concluzii greșite formulate de instanță fără a fi efectuată analiza corespunzătoare a probelor acuzării în coraport cu probele apărării și cu elementele de fapt constatate cu privire la faptele lui Marcuța Gheorghe;

- automobilul de model „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747 din posesia d-lui Moroșan Valeriu a fost vîndut de Gonța Lilian. Marcuța Gheorghe doar le-a făcut cunoștință lui Moroșan Valeriu cu Gonța Lilian, în special în vederea vînzării automobilului „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747. Moroșan Valeriu i-a întocmit lui Gonța Lilian o procură autenticată notarial;

- din declarațiile martorilor Macari Ruslan, Boldescu Oleg și Smîntîna Andrei, rezultă că Marcuța Gheorghe nu a participat la înstrăinarea automobilului „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747, toate procedurile fiind dirijate de Gonța Lilian, iar automobilul a fost vîndut la preț final de 6300 euro;

- organul de urmărire penală și procurorul nu au fost în drept să-l indice pe Moroșan Valeriu ca proprietar al automobilului „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747, deoarece potrivit deținătorului registrii de evidență a transportului d-ul Moroșan Valeriu nu a fost niciodată proprietar al acestui automobil, ci doar i-a fost transmis în folosință temporară cu titlu gratuit;

- organul de urmărire penală nu a stabilit care era valoarea reală a automobilului „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747. Din factura invoice datată cu 08.05.2012 rezultă că Smîntîna Andrei a procurat automobilul de la Gonța Lilian la un preț de 20 000 lei. Un alt act oficial autentic, care ar confirma valoarea automobilului „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747 la 08.05.2012 nu a fost prezentat instanței;

- declarațiile lui Gonța Lilian, referitor la vînzarea automobilului „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747 vin în contradicție cu declarațiile martorilor Macari Ruslan, Boldescu Oleg și Smîntîna Andrei;

- în rezultatul judecării cauzei, instanța de judecată la emiterea sentinței a admis o neconcordanță între circumstanțele constatate și cele puse la baza hotărîrii, în special prin faptul că:

1) Instanța nu a reflectat corect în sentință declarațiile și faptele prezentate instanței de părți și participanții la proces.

2) Instanța la emiterea sentinței nu s-a referit la probele prezentate de apărare, dînd dovadă de lipsă de imparțialitate;

- instanța a denaturat declarațiile martorului, Ursu Artur, precum că el a văzut cum Gonța Lilian i-a transmis ceva lui Marcuța Gheorghe, iar Gonța Lilian i-a spus că a

transmis bani, a denaturat și declarațiile părții vătămate Moroșan Valeriu care a declarat instanței că automobilul a fost văzut și apreciat de altă persoană cu care a venit Marcuța Gheorghe și care de fapt a procurat automobilul, iar Marcuța Gheorghe doar i-a găsit cumpărător;

- instanța nu s-a expus asupra probelor invocate de apărare și anume: *răspunsul de la Direcția de înmatriculare a transportului, din care rezultă că automobilul „VW Touran” cu număr de înmatriculare K AR 747 a fost înregistrat la 18.03.2011 pe numele proprietarului, Dumbravă Veaceslav, la 29.06.2011 automobilul a fost transmis în folosință temporară cu titlu gratuit pe numele lui Moroșan Valeriu, la 08.05.2012 automobilul a fost înregistrat în proprietatea lui Smîntîină Andrei; factura invoice datată cu 08.05.2012 (f.d. 70 Vol-II) care indică că d-ul Smîntîină Andrei a procurat automobilul „VW Touran” cu număr de înmatriculare K AR 747 de la Gonța Lilian la preț de 20 000 lei; declarațiile martorului, Alexandru Sîrghii, care relatează și confirmă despre datoria de circa 4 000 euro pe care o are Gonța Lilian față de Marcuța Gheorghe;*

- din materialele dosarului nu este clar cine este proprietarul bunului însușit și cui i s-a cauzat prejudiciu și nu este clară valoarea bunului sustras;

- în învinuire este indicat că Marcuța Gheorghe a însușit automobilul în aprilie 2012, pe cînd din materialele cauzei și declarațiile martorilor rezultă că vînzarea s-a produs la 08.05.2012;

- în învinuirea adusă lui Marcuța Gheorghe nu este indicat locul și circumstanțele comiterii infracțiunii, nu este indicat cum a avut loc însușirea bunului de Marcuța Gheorghe și care a fost rolul lui la aceste evenimente în coraport cu alte persoane (Gonța Lilian).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cihșinău din 25 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 Instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatîndu-se temeiuri de casare a sentinței. Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinînd probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, multiaspectual, complet și în mod obiectiv, încadrînd just acțiunile inculpatului Marcuța Gheorghe în baza dispozițiilor art. 190 alin.(5) Cod penal “*Escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere săvîrșite în proporții deosebit de mari*”.

În ședința, instanței de apel inculpatul Marcuța Gheorghe nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare, iar Colegiul audiind participanții la proces care au fost de acord cu examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului și reieșind din faptul că interesele acestuia sunt apărate de avocatul, Brînza Victor, în baza art. 412 alin.(5) Cod procedură penală a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa lui.

Deși Marcuța Gheorghe nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a conchis că aceasta se confirmă *prin declarațiile părții vătămate Moroșan Valeriu, a martorilor Oleg Boldescu, Ruslan Macari, Artur Ursu, Lilian Gonța, Alexandru Sîrghii, Andrei Smîntîină, cât și prin materialele cauzei, inclusiv:*

- *procesul verbal de consemnare a plîngerii verbale din 10 iunie 2013 (f.d 35 Vol. I);*

- *procesul verbal de confruntare din 05 noiembrie 2013 petrecut între partea vătămată Moroșan Valeriu și bănuitul Marcuța Gheorghe conform căruia s-a stabilit că inculpatul, Marcuța Gheorghe i-a propus să vîndă automobilul de model „VW Touran” și după o perioadă în care nimeni nu se interesa de procurarea acestuia, inculpatul l-a telefonat și i-a propus să înstrăineze automobilul companiei „Lukoil”SA. Spunîndu-i că urmează să perfecteze o procură pe numele fratelui inculpatului care activează în cadrul SA” Lukoil” pentru vînzarea automobilului iar prețul automobilului va fi transferat de pe contul SA” Lukoil” pe contul firmei deținute de Marcuța Gheorghe și ultimul îi va transmite banii în rate timp de 4 luni în total suma de 8500 euro.Însă banii în urma comercializării automobilului nu i-au fost restituiți. Partea vătămată nu îl cunoaște pe Gonța Lilian. (f.d 107-111 Vol. I);*

- *procesul verbal de confruntare din 28 februarie 2014 petrecut între martorul Smîntîină Andrei și învinutul Marcuța Gheorghe potrivit căruia s-a stabilit că persoanele în cauză nu se cunosc.(f.d 48-49 Vol. II);*

- *procesul verbal de confruntare din 07 mai 2014 petrecut între învinutul Gonța Lilian și învinutul Marcuța Gheorghe potrivit căruia în anul 2012, inculpatul a venit la locul de muncă al lui Gonța Lilian (autoservice) pentru a vinde un automobil la piață. În acel moment, martorul Gonța Lilian a transmis inculpatului buletinul său de identitate pentru a-i perfecta o procură indicînd că este automobilul său. Din procesul verbal rezultă că de procurarea automobilului s-a interesat Ruslan Macari care era de acord să procure automobilul la suma de 6000 euro și nu la prețul de 6500 propus de Marcuța Gheorghe. La- telefonat pe Marcuța Gheorghe și Ruslan Macari și inculpatul au negociat, ultimul fiind de acord cu înstrăinarea mijlocului de transport la prețul de 6000 euro. Suma în cauză de bani a transmis-o inculpatului la terasa de pe str. Mircești 34, mun. Chișinău, Ursu Artur fiind present. Inculpatul a recunoscut că la notar a fost doar acesta și partea vătămată, Moroșan Valeriu iar Gonța Lilian nu a fost. Nu a văzut-o niciodată pe partea vătămată (f.d 50-55 Vol. II);*

- *procesul verbal de confruntare din 07 mai 2014 petrecut între învinutul Gonța Lilian și martorul Smîntîină Andrei potrivit căruia părțile nu se cunosc iar Smîntîina Andrei a procurat automobilul de la Boldescu Oleg (f.d 56-57 Vol. II);*

- *Procesul verbal de confruntare din 20 mai 2014 petrecut între învinutul Gonța Lilian și partea vătămată Moroșan Valeriu din care rezultă că părțile în cauză nu se cunosc reciproc. Gonța Lilian nu a fost la parcare din str. Burebista, mun. Chișinău*

cu inculpatul, Marcuța Gheorghe ca să vadă automobilul de model "VW Touran". (f.d 58-59 Vol. II);

- procesul verbal de confruntare din 21 mai 2014 petrecut între învinutul Marcuța Gheorghe și martorul Ursu Artur prin care s-a stabilit că fiind la terasă, Gonța Lilian i-a comunicat că trebuie să se întâlnească cu Marcuța Gheorghe pentru a-I transmite banii în urma vânzării unui automobile. Inculpatul a venit cu un automobile de model Mercedes 124 de culoare sură.(f.d 60-62 Vol. II);

- ordonanța de ridicare a automobilului de model "VW Touran" cu n/î OC AN 048, a.f. 2004 de la cet. Smîntîină Andrei din 10 februarie 2014(f.d 54 Vol. I);

- procesul verbal de ridicare a automobilului de model "VW Touran" cu n/î OC AN 048, a.f. 2004 de la cet. Smîntîină Andrei din 10 februarie 2014(f.d 55 Vol. I);

- procesul verbal de examinare a automobilului de model "VW Touran" cu n/î OC AN 048, a.f. 2004 de la cet. Smîntîină Andrei din 10 februarie 2014(f.d 56 Vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexare ca corp delict a automobilului de model "VW Touran" cu n/î OC AN 048, a.f. 2004 de la cet. Smîntîină Andrei din 10 februarie 2014(f.d 57 Vol. I);

- ordonanța de ridicare a tuturor actelor în original care au stat la baza reînmatriculării automobilului de model "VW Touran" cu n/î OC AN 048, a.f. 2004 de la cet. Smîntîină Andrei din 26 februarie 2014(f.d 80 Vol. I);

- procesul verbal de ridicare a tuturor actelor în original care au stat la baza reînmatriculării automobilului de model "VW Touran" cu n/î OC AN 048, a.f. 2004 de la cet. Smîntîină Andrei din 26 februarie 2014(f.d 81 Vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexarea documentelor și anume: a tuturor actelor în original care au stat la baza reînmatriculării automobilului de model "VW Touran" cu n/î OC AN 048, a.f. 2004 de la cet. Smîntîină Andrei din 27 februarie 2014(f.d 94 Vol. I);

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 190 alin.(5) Cod penal instanța de apel a reiterat:

1. *Obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art.190 Cod penal este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

În speță, prin acțiunile inculpatului Marcuța Gheorghe, s-au periclitat în principal – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar în plan secundar – relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere.

2. *Latura obiectivă* a infracțiunii se exprimă în fapta prejudiciabilă care are un caracter complex alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv și care nu are un caracter considerabil; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal noțiunea „*dobândire ilicită*” are sensul autentic de „*sustragere*”.

În acest context, instanța a remarcat că se consideră „*sustragere*” luarea ilegală și gratuită a bunurilor mobile din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv acestuia, săvârșită în scop de cupiditate.

Sub acest aspect, instanța de judecată a reținut că în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Marcuța Gheorghe, la sfârșitul lunii aprilie 2012, având intenția de a dobândi prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile altei persoane, sub pretextul vânzării automobilului de model „VW Touran” cu n/î K AR 747, a însușit de la Moroșan Valeriu, automobilul de model „VW Touran” cu n/î K AR 747 a.f. 2004 la prețul de 8500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 140 760 lei.

Instanța de apel a menționat că acest fapt a fost probat în ședința de judecată prin declarațiile consecvente ale părții vătămat, Moroșan Valeriu, atât în prima instanță cât și în instanța de apel, care a menționat că inculpatul Marcuța Gheorghe i-a comunicat că va înstrăina bunul companiei „Lukoil” SA, însă inculpatul va încheia contractul cu „Lukoil” SA și după ce compania va transfera banii pe contul firmei acestuia, acesta îi va transmite părții vătămate. Mai mult decât atât faptul însușirii mijloacelor bănești în urma comercializării automobilului de model „VW Touran” cu n/î K AR 747 rezultă din declarațiile martorilor Lilian Gonța care a comunicat la toate fazele prezentului proces penal (în cadrul urmăririi penale, în prima instanță și în cadrul apelului) că a transmis lui Marcuța Gheorghe suma de 6000 euro prețul automobilului sus nominalizat în urma vânzării acestuia, iar martorul Ursu Artur a relatat că a văzut cum Gonța Lilian a transmis mijloacele bănești în urma comercializării mijlocului de transport inculpatului Marcuța Gheorghe care a venit cu automobilul de model Mercedes.

Aceleași circumstanțe au fost stabilite și prin procesul verbal de confruntare din 05 noiembrie 2013 petrecut între partea vătămată Moroșan Valeriu și bănuitul Marcuța Gheorghe, conform căruia s-a stabilit că inculpatul Marcuța Gheorghe i-a propus să înstrăineze automobilul de model „VW Touran” companiei „Lukoil” SA după o perioadă în care nimeni nu se interesa de procurarea acestuia. Ultimul i-a spus că urmează să perfecteze o procură pe numele fratelui inculpatului care activează în cadrul SA” Lukoil” pentru vânzarea automobilului, iar prețul automobilului va fi transferat de

pe contul SA” Lukoil” pe contul firmei deținute de Marcuța Gheorghe și ultimul îi va transmite banii în rate timp de 4 luni în total suma de 8500 euro, ceea ce nu s-a întâmplat.

La fel, Colegiul penal a subliniat că, faptul însușirii mijloacelor bănești rezultă și din procesul verbal de confruntare din 07 mai 2014 petrecut între martorul Gonța Lilian și învinuitul Marcuța Gheorghe, potrivit căruia în urma înstrăinării automobilului de model „VW Touran” la rugămintea inculpatului, martorul Gonța Lilian a transmis suma de bani în valoare de 6000 euro inculpatului la terasa de pe str. Mircești, 34, mun. Chișinău, Ursu Artur fiind prezent la această acțiune, a confirmat acest fapt, atât la faza urmăririi penale cât și în instanța de judecată.

În acest context, instanța a apreciat critic alegațiile inculpatului Marcuța Gheorghe și a apărătorului acestuia, Victor Brînza, din cadrul cererii de apel precum că inculpatul Marcuța Gheorghe nu a însușit automobilul „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747 și nici nu a beneficiat de careva bani proveniți în urma vânzării lui de Gonța Lilian.

Pe parcursul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul însușirii mijloacelor financiare în urma înstrăinării mijlocului de transport de model „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747 anume de către inculpatul Marcuța Gheorghe.

De asemenea, instanța de judecată a respins alegațiile inculpatului Marcuța Gheorghe și a apărătorului acestuia precum că, organizatorul și beneficiarul real al obținerii automobilului „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747 a fost Gonța Lilian, menționând că declarațiile acestuia referitor la vânzarea automobilului „VW Touran” cu numărul de înmatriculare K AR 747 vin în contradicție cu declarațiile martorilor Macari Ruslan, Boldescu Oleg și Smîntîna Andrei, și urmează a fi apreciate critic, deoarece acest fapt este combătut prin totalitatea mijloacelor de probă administrate atât la faza urmăririi penale cât și la faza judecării(în primă instanță și în apel), inclusiv prin declarațiile martorului Macari Ruslan, din care rezultă că anume inculpatul Marcuța Gheorghe în timpul negocierilor privind prețul de realizare a automobilului de model „VW Touran” a fixat un preț mai ieftin decât prețul pe care l-a dorit partea vătămată, pentru a nu rata cumpărătorul iar ulterior, Gonța Lilian a transmis suma de 6000 euro inculpatului, bani pe care ultimul nu i-a mai restituit părții vătămate Moroșan Valeriu.

Mai mult decât atât, instanța de apel a reținut că în urma transmiterii banilor inculpatului, ultimul i-a achitat lui Gonța Lilian 50 euro pentru înstrăinarea mijlocului de transport. Astfel, reieșind din aceste circumstanțe rezultă că Gonța Lilian pur și simplu a prestat un serviciu la rugămintea inculpatului(de înstrăinare a automobilului la piața auto) pentru care a fost remunerat cu o sumă de 50 euro.

În contextul celor anunțate, în speță, instanța de judecată a concluzionat că dobîndirea ilicită a bunului părții vătămate Moroșan Valeriu a fost însoțită adiacent de înșelăciune și abuz de încredere, menționând că:

- prin „*înșelăciune*” se înțelege după caz: 1) dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă); 2) trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

La cazul dedus judecății, inculpatul Marcuța Gheorghe a recurs la înșelăciunea activă și anume sub modalitatea înșelăciunii cu privire la anumite acțiuni și promisiuni

Or, Marcuța Gheorghe a dobândit automobilul de model „VW Touran” de la partea vătămată Moroșan Valeriu prin înșelăciune și anume, cunoscând că partea vătămată dorește să înstrăineze automobilul, dat fiind faptul că avea careva defecțiuni i-a propus să înstrăineze automobilul companiei ” Lukoil” SA, banii urmînd a fi transferați pe contul companiei sale iar ulterior acesta îi va transmite părții vătămate. Întru realizarea intenției sale, inculpatul a întocmit o procură pe numele lui Gonța Lilian (persoană pe care partea vătămată nu a văzut-o niciodată pînă la examinarea prezentei cauze penale), însă părții vătămate i-a comunicat că întocmește o procură pe numele fratelui său ce activează în cadrul companiei ” Lukoil” SA. De asemenea, Colegiul penal a reținut că despre intenția inculpatului Marcuța Gheorghe de a obține prin înșelăciune bunul părții vătămate fără a-și îndeplini promisiunile atestă faptul că, deși cu partea vătămată s-a înțeles că bunul va fi înstrăinat la prețul de 8500 euro, acesta i-a zis martorului Gonța Lilian să vîndă mijlocul de transport de model „VW Touran” la prețul de 6300 euro. Ulterior, în procesul negocierilor prețului automobilului cu Ruslan Macari, inculpatul a fost de acord cu înstrăinarea automobilului și la prețul de 6000 euro, pentru a nu rata cumpărătorul;

- prin „*abuz de încredere*” se înțelege exploatarea de către făptuitor a raporturilor de încredere care s-au stabilit între el și victimă.

La caz, inculpatul a recurs și la abuzul de încredere. Or, după cum a precizat el personal cît și partea vătămată, aceștia se cunoșteau și partea vătămată și-a reparat mai multe automobile la autoservice-ul deținut de inculpat, încredințîndu-i chiar și vînzarea automobilului.

Sintetizînd cele conturate, instanța de apel a conchis că inculpatul, Marcuța Gheorghe, a recurs anume la înșelăciunea activă și abuz de încredere pentru a dobîndi bunurile de la partea vătămată.

3. *Latura subiectivă* a infracțiunii se exprimă prin intenție directă manifestată prin faptul că inculpatul Marcuța Gheorghe își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora. Din materialele dosarului rezultă că încă la momentul cînd i-a propus părții vătămate, Moroșan Valeriu, înstrăinarea automobilului de model „VW Touran” companiei ” Lukoil” SA, acesta avea scopul de a-l sustrage și nu avea intenția de a-și onora angajamentul de a restitui suma de 8500 euro- prețul stabilit de înstrăinare a automobilului părții vătămate.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegațiile apelantului expuse în cererea de apel în ceea ce privește faptul că, conform răspunsului Direcției de înmatriculare a transportului (f.d. 80 Vol.-II), automobilul „VW Touran” cu numărul de înmatriculare KAR 747 a fost înregistrat la 18.03.2011 pe numele proprietarului, Dumbravă Veaceslav. În acest sens Colegiul reținând că, victimă a componentei de infracțiune prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal poate fi nu doar proprietarul bunului ci și posesorul acestuia. Mai mult, în ședința de judecată s-a stabilit că Moroșan Valeriu procurase automobilul care constituie obiectul infracțiunii incriminate inculpatului, fiind întocmită o procură pe numele acestuia, însă ultimul nu și-a înregistrat dreptul de proprietate.

De asemenea, Colegiul penal a considerat nefondate argumentele apărării referitor la faptul că învinuirea adusă inculpatului Marcuța Gheorghe nu este clară, deoarece ordonanța de învinuire cât și rechizitoriul corespund rigorilor prevederilor art. 281, 296 CPP și art. 6 din CEDO.

În atare situație, instanța de apel a constatat că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei de infracțiune prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal fiind respinse alegațiile apărării invocate, referitor la faptul că în sentința contestată prima instanță nu s-a expus asupra probelor menționate de inculpat și asupra argumentelor invocate de partea apărării. La acest capitol instanța de apel a reiterat că, deși art.6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate, această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora, or jurisprudența CtEDO a statuat că o instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil.

Cu referire la pedeapsa penală aplicată inculpatului Marcuța Gheorghe, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Referitor la acțiunea civilă, Colegiul penal a atestat că instanța de fond în mod just a admis în principiu acțiunea civilă înaintată de Moroșan Valeriu în partea reparării prejudiciului material făcând trimitere la art. 225 alin.(3) Cod de procedură penală, însă în ceea ce privește pretenția înaintată de partea vătămată Moroșan Valeriu privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei, instanța de apel a considerat neîntemeiată soluția primei instanțe de admitere în principiu a acțiunii civile în această parte, deoarece legislația actuală prevede criterii clare de stabilire a mărimii

compensației pentru prejudiciu moral, iar în speță nu erau temeuri de admitere a acțiunii civile înaintate de Moroșan Valeriu în partea solicitării încasării prejudiciului moral.

În pofida acestui fapt, întru respectarea principiului neagravării situației în propriul apel consacrat de art. 410 Cod de Procedură Penală și dat fiind faptul că asupra sentinței a depus apel doar avocatul Victor Brînza în numele și interesul inculpatului Marcuța Gheorghe, instanța de apel a menținut dispozițiile sentinței în partea admiterii în principiu a acțiunii civile înaintate de Moroșan Valeriu.

5. Împotriva hotărîrilor recurs ordinar declară avocatul Pavel Zamfir în numele inculpatului Marcuța Gheorghe, care, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei, rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului avocatul indică:

- potrivit ordonanțelor de punere sub învinuire, rechizitoriului și sentinței, Marcuța se face vinovat de faptul că a *însușit* automobilul de model "VW Touran", cu nr. de înmatriculare K AR 747, însă totuși prin ce metodă a fost comisă fapta nu este specificat. Această concluzie se desprinde și din conținutul pct. 11, 21 din sentință, în care instanța de fond statuiază, că fapta comisă de Marcuța urmează a fi calificată ca escrocherie - adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, *prin înșelăciune sau abuz de încredere*. Prin urmare, deși procurorul, în primele două ordonanțe î-1 învinuiește de Marcuța de comiterea escrocheriei, săvârșită prin *înșelăciune*, ulterior în ordonanța definitivă de punere sub învinuire nici nu specifică modalitatea de sustragere, ca în final, în Rechizitoriu să invoce numai sintagma "*prin înșelăciune sau abuz de încredere*". Pe aceiași cale greșită a mers și instanța, care nu a dezvoltat prin ce metodă anume - înșelăciune sau/și abuz de încredere, Marcuța a comis fapta încriminată. În lipsa unei poziții certe a organului de urmărire penală și instanței de fond privind semnele constitutive ale infracțiunii imputate lui Marcuța Gh., instanța de apel și-a depășit atribuțiile, calificând și constatând existența, în acțiunile pretinse a lui Marcuța, atât a înșelăciunii cât și a abuzului de încredere.

- potrivit ordonanțelor de punere sub învinuire, rechizitoriului, Marcuța Gh., avînd scopul de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane, sub pretextul vânzării automobilului de model "VW Touran", cu nr. de înmatriculare K AR 747, a însușit automobilul nominalizat. La fel și instanța de judecată a constatat că, în speță a fost însușit automobilul de model "VW Touran", cu nr. de înmatriculare K AR 747. Instanța de apel, la rîndul său, cu referire la obiectul infracțiunii, constată că Marcuța a însușit nu autoturismul, ci mijloacele bănești, în sumă de 6000 Euro, consideră că instanța de apel și la acest capitol și-a depășit atribuțiile, încriminînd lui Marcuța însușirea mijloacelor bănești, care urmau a fi transmise lui Moroșanu în rezultatul vânzării autoturismului, dar nu a mijlocului de transport propriu-zis, așa cum a concluzionat instanța de fond;

- instanța de fond și cea de apel nu au înlăturat o serie de controverse între declarațiile martorilor Gonța L. și Ursu A. în raport cu declarațiile inculpatului Marcuța Gh.;

- un șir de acte procesuale au fost întocmite în afara procesului penal în pofida reglementărilor art.279 Cod de procedură penală, iar procesul-verbal de audiere a părții vătămate Moroșanu V., întocmit de alt ofițer din cadrul IP Botanica - Cavcaliuc Liubovi, care nu a avut nici o atribuție la cauza penală, astfel aceste acte sunt lovite de nulitate, în condițiile art.251 Cod de procedură penală;

- la 28 august 2014, de către procurorul Ivanov Z., au fost întocmite un șir de acte procesuale - punerea sub învinuire a lui Marcuța (f.d. 135-136, Vol. II), audierea învinuitului (f.d. 138, Vol. II), anunțarea despre terminarea urmăririi penale (f.d. 140, Vol II) - toate semnate de către învinuit și apărătorul său. La următoarea filă - 142, Vol. II, se conține procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală, de asemenea datat cu 28 august 2014, semnat de către procuror, însă incomplet. Semnăturile învinuitului și a avocatului lipses. Lipsesște și careva mențiune sau/și Raport al procurorului despre refuzul sau amânarea datei pentru studierea materialelor cauzei. Ulterior, la fila 143, se conține o "Notă telefonică", întocmită de către procuror la 16 septembrie 2014, prin care notifică, că învinuitul și avocatul au fost invitați pentru 28 august 2014 în scopul întocmirii procesului-verbal de informare, însă prezentarea materialelor cauzei a fost stabilită pentru 02 septembrie 2014, ora 15.00. Se mai menționează în "Notă", că la data și ora indicată, învinuitul și avocatul nu s-a prezentat, iar la 16 septembrie 2014 - contactat telefonic avocatul, care nu era în aria de acoperire. În schimb, învinuitul a fost apelat și invitat pentru 17 septembrie 2014, ora 12.00. Deci, cum rezultă din aceste acte, într-un final, nici învinuitului și nici apărătorului nu le-au fost prezentate materialele cauzei pentru a face cunoștință. Astfel, procurorul a ignorat prevederile art. 293-294 Cod de procedură penală, fapt care a condus la lezarea dreptului învinuitului la un proces echitabil.

5.1 Procurorul pe marginea recursului a prezentat referință, prin care solicită respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor atacate, deoarece temeiurile invocate de către recurent nu persistă în cauză. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de judecată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate. Argumentele invocate se referă la procedura de apreciere a probelor, stabilirea căreia este de competența instanțelor inferioare, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

5.2 Referință a prezentat și partea vătămată Moroșan Valeriu solicitând respingerea acestuia cu menținerea hotărârii contestate, invocând că instanța de apel s-a expus asupra tuturor cerințelor și motivelor formulate de către apărare, participanții la proces nu au fost îngrediți în partea adresării cererilor, demersurilor, prezentării și examinării probelor, fiind respectat principiul contradictorialității și echității procesului

penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temeiuri pct. 6) și 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Instanța de recurs menționează că nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal constată că în urma cercetării materialelor cauzei, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea inculpatului Marcuța Gheorghe în baza art.190 alin.(5) Cod penal.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetînd sub toate aspectele probele administrate și invocate la **pct.4.1** a prezentei decizii, verificîndu-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere

corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului Marcuța Gheorghe în săvârșirea infracțiunii imputate.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În speță, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește incontestabil prin probele acumulate și că nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414, 417 Cod de procedură penală, a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, astfel, Colegiul penal își însușește argumentele, deoarece le consideră întemeiate în fapt și în drept, fiind amplu desfășurate în decizia instanței și descrisă la pct.4.1 a prezentei decizii, prin urmare nu este necesară reluarea acestora. Astfel, instanța de recurs reține că instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Referitor la argumentul recurentului precum că, instanța de apel și-a depășit atribuțiile, calificând și constatând în acțiunile pretinse a lui Marcuța, atât a înșelăciunii, cât și abuzului de încredere, Colegiul îl va respinge deoarece atât în ordonanțele de punere sub învinuire a lui Marcuța Gheorghe din 05.12.2013 (f.d.112, v.1), din 13.02.2014 (f.d.119, v.1) și cea din 28.08.2014 este indicată modalitatea de sustragere a bunului, adică „*prin înșelăciune și abuz de încredere*”, aceste modalități a laturii obiective a escrocherii rezultă și din învinuirea înaintată inculpatului susținută de către instanțele de fond.

Totodată, Colegiul menționează că cele două modalități ale laturii obiective a escrocheriei – *înșelăciunea sau abuzul de încredere* – în realitate se suprapun, astfel elementul material se realizează prin acțiunea de dobândire ilicită a bunurilor, fiind întregit cu - înșelăciunea sau abuzul de încredere.

Totuși, deși au, incontestabil, un caracter desinestătător, înșelăciunea și abuzul de încredere sunt strâns legate reciproc, astfel încât, în practică, în majoritatea cazurilor este destul de dificil de a trasa o linie de demarcare între ele.

Înșelăciunea, ca modalitate a acțiunii adiacente în cadrul faptei prejudiciabile de escrocherie, comportă suficiență prin ea. Nu necesită a fi secundată de realizarea subsecventă a abuzului de încredere, pentru a asigura dobândirea ilicită a bunului altei persoane. În contrast, abuzul de încredere este autosuficient în rare situații. De cele mai

dese ori, trebuie secundata de înșelăciune, ca factor de susținere pentru abuzul de încredere.

În același context, Colegiul penal evidențiază întrunirea la caz a *laturii obiective* a infracțiunii de escrocherie, care constă din: 1) fapta prejudiciabilă, alcătuită din acțiunea principală - dobândirea ilicită a bunurilor a altei persoane, și acțiunea adiacentă - înșelăciunea persoanei și abuzul de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin urmare, Colegiul v-a susține poziția instanțelor de fond referitor faptul că inculpatul Marcuța Gheorghe, a dobândit automobilul de model „VW Touran” de la partea vătămată Moroșan Valeriu prin înșelăciune și anume, cunoscând că partea vătămată dorește să înstrăineze automobilul, dat fiind faptul că avea careva defecțiuni, i-a propus să înstrăineze automobilul companiei ” Lukoil” SA, banii urmînd a fi transferați pe contul companiei sale ca ulterior acesta să îi transmită părții vătămate. Întru realizarea intenției sale, inculpatul a întocmit o procură pe numele lui Gonța Lilian (persoană pe care partea vătămată nu a văzut-o niciodată pînă la examinarea prezentei cauze penale), însă părții vătămate i-a comunicat că întocmește o procură pe numele fratelui său ce activează în cadrul companiei ” Lukoil” SA.

În speță, inculpatul Marcuța Gheorghe, a recurs și la abuzul de încredere, or, după cum a precizat atît el personal cît și partea vătămată, aceștia se cunoșteau, partea vătămată și-a reparat mai multe automobile la autoservice-ul deținut de inculpat, încredințîndu-i chiar și vînzarea automobilului.

Astfel, instanțele de fond justificat au conchis că inculpatul Marcuța Gheorghe a recurs anume la înșelăciunea activă și abuz de încredere pentru a dobîndi bunul de la partea vătămată.

Totodată, Colegiul menționează că, pentru infracțiunea de escrocherie nu are importanță metoda prin care se prezintă înșelăciunea sau abuzul de încredere, cert fiind că infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după bunul său plac, în speță - de la transmiterea automobilului către partea vătămată în posesia lui Marcuța Gheorghe, care a obținut posibilitatea reală de dispune de aceasta și anume l-a înstrăinat, însușind suma bănească.

Prin urmare, Colegiul v-a respinge și alegațiile recurentului referitor la faptul că instanțele de fond cu referire la obiectul infracțiunii constată alt ceva și anume prima instanță a constatat că a fost însușit automobilul de model "VW Touran", cu nr. de înmatriculare K AR 747, iar instanța de apel, la rîndul său, a constatat că Marcuța a însușit nu autoturismul, ci mijloacele bănești, în sumă de 6000 Euro. La acest capitol instanța de recurs atestă că instanțele de fond corect s-au expus la obiectul escrocheriei descriind detaliat aspectele acestui element, constatîndu-se de către ambele instanțe că

Marcuța Gheorghe, avînd intenția de a dobîndi prin înșelăciune și abuz de încredere bunurile altei persoane, sub pretextul vînzării automobilului de model „VW Touran” cu n/î K AR 747, a însușit de la Moroșan Valeriu, automobilul de model „VW Touran” cu n/î K AR 747, a.f. 2004, la preț de 8500 euro, care conform cursului oficial al BNM constituia 140 760 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă totală de 140 760 lei, or obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existența materială, dispun de valoarea materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Cît privește aserțiunile recurentului precum că instanța de fond și cea de apel nu au înlăturat o serie de divergențe între declarațiile martorilor Gonța L. și Ursu A. în raport cu declarațiile inculpatului Marcuța Gh., Colegiul menționează că nici acestea nu și-au găsit confirmarea, or recurentul descriind aceste declarații s-a axat pe niște elemente secundare care nu infirmă vinovăția inculpatului, iar instanțele de fond au conchis că declarațiile martorilor L. Gonța, A. Ursu, R. Macari coroborează cu cele ale părții vătămate V. Moroșanu și cu probele administrate și corect au constatat vinovăția inculpatului Gh. Marcuța în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de recurs reține și faptul că instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel și expuse detaliat în decizie pe care le însușește, or instanța de apel a reținut că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal, fiind motivat respinse alegațiile părții apărării invocate referitor la faptul că în sentința contestată prima instanță nu s-a expus asupra probelor invocate de inculpat și asupra argumentelor invocate de partea apărării, menționînd că deși art.6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate, această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora, or jurisprudența CtEDO a statuat că o instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil.

Cît privește nulitatea actelor invocate de recurent și anume cu trimitere la un șir de acte procesuale precum că acestea au fost întocmite în afara procesului penal în pofida reglementărilor art.279 Cod de procedură penală, iar procesul-verbal de audiere a părții vătămate Moroșanu V., întocmit de alt ofițer din cadrul IP Botanica - Cavcaliuc Liubovi, care nu a avut nici o atribuție la cauza penală, Colegiul atestă că, potrivit notei informative (f.d. 143,v.2) se constată că, la 28.08.2014 a fost întocmit procesul verbal de informare despre terminarea urmăririi penale învinuitului și avocatului, fapt confirmat prin acest act procedural, care a și fost semnat de către inculpat și avocatul acestuia, însă pentru prezentarea materialelor cauzei a fost stabilită ziua de 02. 09. 2014, ora 15.00, la data și ora indicată, învinuitul și avocatul nu s-au prezentat, la 16.09.2014 -

contactat telefonic avocatul nu era în aria de acoperire, iar învinuitul a fost apelat și invitat pentru 17. 09. 2014, ora 12.00.

Reieșind din actele cauzei, Colegiul conchide că inculpatul nici la 17.09.2014 nu s-a prezentat pentru a face cunoștință cu materialele cauzei, fiind expediat prin poștă, la 17.09.2014, copia rechizitoriului la domiciliul învinuitului și expediată cauza penală în Judecătoria Botanica la 18.09.2014 (f.d.153,155,156 v.2) .

Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 21.10.2014 (f.d.13 verso, v.2) avocatul solicită termen de a face cunoștință cu materialele cauzei, care a și fost acordat de către instanță, fiind amînată examinarea cauzei pentru 05.11.2014.

În ședința de judecată din 14.11.2014 (f.d.230-231, v.2) la întrebarea instanței către participanții la proces dacă au careva cereri sau demersuri, avocatul și inculpatul au menționat că nu au, ulterior la întrebarea instanței către avocat dacă au făcut cunoștință cu materialele cauzei, ultimul a răspuns că: „ *am făcut cunoștință cu materialele cauzei detaliat, nu avem cereri la moment pentru această fază, ce țin de instanță.*”, prin urmare avocatul nu a invocat careva acte care ar fi lovite de nulitate după părerea acestuia, situația fiind invocată abia la etapa recursului ordinar.

La acest capitol, Colegiul reține că potrivit art.251 alin. (4) Cod de procedură penală încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Alineatul 4 al articolului comentat se referă la *nulitățile relative*, care intervin în cazul încălcării celorlalte dispoziții care reglementează desfășurarea procesului penal în afară de dispozițiile prevăzute de alineatul 2 al articolului comentat.

Astfel, invocarea nulității relative este restrînsă în anumite limite de timp, și anume: 1) *în cursul efectuării acțiunii, cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale, cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului;* 2) *în instanța de judecată, cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesului, avîndu-se în vedere la etapa judecătii, precum și a acțiunii procesuale din faza urmăririi penale, dacă partea n-a luat cunoștință de materialele cauzei conform articolului 293, sau cînd proba este prezentată nemijlocit în instanța de judecată.*

Această particularitate impune părțile să invoce excepția nulității relative în mod operativ, într-o anumită perioadă. Neinvocarea nulității relative în termenul prevăzut de lege atrage tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu mai poate fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori printr-un alt mijloc procesual.

Totodată Colegiul reiterează că încălcarea dispozițiilor privitoare la competența organelor de urmărire penală, prevăzută de articolele 266-270 Cod de procedură penală, nu constituie caz de nulitate absolută potrivit dispozițiilor articolelor 271, 272 Cod de

procedură penală, care stabilesc valabilitatea actelor procedurale efectuate de către alte organe de urmărire penală.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este una legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Pavel Zamfir în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, în cauză penală în privința lui Marcuța Gheorghe, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 august 2016.

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă

Liliana Catan

Ion Guzun